

Dijous 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 21,20-28): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan veureu que les legions encerclen Jerusalem, sapigheu que arriba la seva devastació. Llavors, els qui es trobin a Judea, que fugin a les muntanyes; els qui siguin dintre la ciutat, que l'abandonin, i els qui es trobin al camp, que no entrin a la ciutat, perquè haurà vingut el temps que Déu li demanarà comptes, i tot allò que diuen les Escriptures es complirà.

»Ai de les qui esperin un fill o el criïn aquells dies! Perquè caurà una gran calamitat sobre el país i s'estendrà l'odi contra aquest poble: moriran víctimes de l'espasa o seran enduts captius per totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels pagans, fins que es compleixi el temps que Déu els ha concedit. Després hi haurà senyals prodigiosos en el sol, la lluna i les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb angoixa, alarmades pel bramul de la mar i per les onades embravides. La gent defallirà de por i d'ansietat pel que succeirà arreu de la terra, perquè fins i tot els estols celestials trontollaran. Llavors veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb gran poder i majestat. Quan tot això comenci a succeir, redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta».

«Redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta»

Fra Lluç TORCAL Monjo de Monestir de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Espanya)

Avui, llegint aquest sant Evangeli, ¿com no ens poden ser presents els moments actuals, cada vegada més plens d'amenaques i més tenyits de sang? «A la terra, les nacions viuran amb angoixa, alarmades pel bramul de la mar i per les onades

embravides. La gent defallirà de por i d'ansietat pel que succeirà arreu de la terra» (Lc 21,25b-26a). Moltes vegades, la segona vinguda del Senyor ha estat representada amb les imatges més terrorífiques possibles, com sembla ésser en aquest Evangeli, sempre sota el signe de la por.

Però, és aquest el missatge que l'Evangeli ens adreça avui? Fixem-nos en les últimes paraules: «Quan tot això comenci a succeir, redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta» (Lc 21,28). El centre del missatge d'aquests darrers dies de l'any litúrgic no és la por sinó l'esperança de la futura alliberació, és a dir, l'esperança del tot cristiana de l'assoliment de la plena vida amb el Senyor, en la qual participaran també el nostre cos i el món que ens envolta. Els esdeveniments narrats en forma tan dramàtica volen indicar simbòlicament la participació de tota la creació en la segona vinguda del Senyor, com ja va participar en la primera vinguda, especialment en el moment de la seva passió, quan el cel s'enfosquí i la terra tremolà. La dimensió còsmica no quedarà abandonada a la fi dels temps, perquè és una dimensió que acompanya l'home des que entrà al Paradís.

L'esperança del cristià no és enganyosa, perquè quan tot això succeeixi —ens diu el mateix Senyor— «llavors, veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb gran poder i majestat» (Lc 21,27). No visquem angoixats per la segona vinguda del Senyor, per la seva Parusia: meditem, més aviat, les profundes paraules de sant Agustí que, ja al seu temps, es preguntava, veient els cristians atemorits pel retorn del Senyor: «Com pot l'Esposa tenir por del seu Espòs?».